

SPRAWDZANIE FORMUŁY WSPÓŁPRACY INTERDYSCYPLINARNEJ TEATRALNO - PSYCHOLOGICZNEJ UKIERUNKOWANEJ NA POMOC OSOBOM Z OTĘPIENIEM

Wskaźniki:

- Wskaźnik ilościowy: co najmniej 5 stron A4,
- Model wypracowany podczas warsztatów i przetestowany po ich zakończeniu zawierający opis warunków współpracy interdyscyplinarnej, m.in.:

Opis grup docelowych odbiorców modelu, problemów w ich funkcjonowaniu, będących przedmiotem interwencji terapeutycznych

- a) **Odbiorcy ostateczni - osoby z zaburzeniami poznawczymi** (z procesem otępiennym, z łagodnymi zaburzeniami poznawczymi, z chorobami neurozwyrodnieniowymi, z zaburzeniami emocjonalno – behawioralnymi

- doświadczające rozmaitych trudności poznawczych (kłopoty z zapamiętywaniem nowych informacji, przypominaniem wydarzeń i faktów z przeszłości, wydobywaniem wiedzy i słów, komunikowaniem się planowaniem i organizacją czynności, kontrolą poznawczą, problemy z wypowiedzaniem się i rozumieniem siebie i innych, spostrzeganiem otoczenia, wykonywaniem dowolnych ruchów), ruchowych i behawioralnych (kłopoty z poruszaniem

się, z czynnościami samoobsługowymi, z kontrolą fizjologiczną, z tendencją do powtarzania nieefektywnych sposobów zachowania)

- doświadczające silnego lęku, niepokoju, zawstydzienia, złości i frustracji
- z tendencją do wycofywania się, izolacji i z poczuciem odrzucenia, bierne, apatyczne i z poczuciem bezsilności.
- z silną potrzebą ekspresji i kontaktu.

b) **Odbiorcy pośredni - Osoby z zespołu terapeutycznego:** pracownicy instytucji służby zdrowia (terapeuci zajęciowi, fizjoterapeuci, pedagog):

- profesjonaliści zajmujący się osobami z otępieniem cechujący się kompetencjami zawodowymi, pracujący autonomicznie, spostrzegający pacjentów ze swoich perspektyw
- trudności: brak doświadczenia interdyscyplinarnej pracy zespołowej, hierarchia zawodowa i pełnione funkcje oraz role w strukturze organizacyjnej miejsca pracy

c) **Odbiorcy pośredni – Wolontariusze:** studenci psychologii i szkół teatralnych, aktorzy, emeryt:

- zainteresowani problematyką starości i starzenia się
- otwarci na nowe doświadczenia
- z dużą motywacją poznawczą, chętni do nabywania wiedzy i nowych umiejętności
- gotowi do dzielenia się wrażeniami, opiniami i emocjami ze swojej perspektywy

- problemy: stereotypowe spostrzeganie osób z zaburzeniami poznawczymi, niska tolerancja na mało ustrukturalizowane sytuacje terapeutyczne, trzymanie się w rolach terapeutycznych (w opozycji do ról współpracowników)

Charakterystyka realizatorów (profesjonalistów) konstytuujących model

a) Dramaterapeuta / aktor:

- ze znajomością metod teatralnych i dramaterapeutycznych oraz bogatym warształem artystycznym
- zainteresowany pracą ze starszymi ludźmi i z osobami z zaburzeniami poznawczymi
- zaintrygowany procesem starzenia się i starością
- otwarty na dzielenie się swoją wiedzą, pomysłami, wrażeniami, informacjami zwrotnymi
- o wysokich umiejętnościach organizacyjnych
- gotowy do pracy w interdyscyplinarnym zespole
- elastyczny, otwarty, uważny

b) Psycholog / neuropsycholog:

- mający doświadczenie w pracy z osobami starszymi
- dysponujący wiedzą z zakresu neuropsychologii otępień
- chętny do dzielenia się swoją wiedzą i wymiany informacji
- gotowy do pracy w interdyscyplinarnym zespole

- wrażliwy, uważny

Charakterystyka podmiotów zaangażowanych w realizację modelu (instytucje wsparcia i opieki oraz kultury)

- a) **Szpital/ placówka służby zdrowia:** miejsce, w którym możliwe jest zorganizowanie spotkań zespołu terapeutycznego oraz praca z pacjentami (infrastruktura dostosowana do potrzeb osób niepełnosprawnych)
- b) **Teatr / placówka kultury:** miejsce z możliwością wykorzystania sali na próby i na spektakl (infrastruktura dostosowana do potrzeb osób niepełnosprawnych)

Sposoby dotarcia do grup docelowych odbiorców modelu

- kontakty bezpośrednie (rozmowy)
- kontakt ze stowarzyszeniami i fundacjami
- informacje na uniwersytetach i w szkołach wyższych artystycznych
- ogłoszenia w mediach społecznościowych i w internecie
- informacja uzyskana podczas szkolenia z zakresu metod niefarmakologicznych
- interdyscyplinarne panele dyskusyjne moderowane przez realizujących model
- informowanie o możliwościach zaangażowania się w pracę w ramach modelu terapii reminiscencyjnej

Opis sposobu realizacji modelu i przebieg wdrażania modelu: w jaki sposób, w jakich warunkach i przy zastosowaniu jakich środków możliwa jest jego realizacja (np. superwizja pracy terapeutycznej)

1. Stwórzcie zespół terapeutyczny złożony z aktora / dramaterapeuty i psychologa. Poszukajcie osób zainteresowanych wykorzystaniem metod teatralnych i dramaterapeutycznych w pracy ze starszymi ludźmi, gotowych na zdobywanie doświadczeń w pracy z osobami starszymi i wiedzę z zakresu neuropsychologii otępień.
2. W czasie spotkania służącemu wzajemnemu poznaniu się, wymieńcie się informacjami oraz określcie swoje potrzeby poznawcze, artystyczne i pomocowe, wymieńcie się pomysłami, zastanówcie się nad posiadanymi zasobami (instrumentalnymi, informacyjnymi i osobistymi) i talentami.
3. Porozmawiajcie o celu pracy z osobami z otępieniem (patrz: Rezultat 1.) i określcie zakres swojej możliwej pracy (dostępność czasową, harmonogram) w zależności od analizy i wiedzy na temat warunków finansowych.
4. Zapoznajcie się z propozycjami scenariuszy zajęć (Patrz: Zestaw scenariuszy do pracy dramaterapeutycznej dla pacjentów z otępieniem).
5. Zastanówcie się nad osobami, których potrzebujecie i chcecie zaprosić do współpracy. W tym celu przygotujcie sposoby dotarcia do wolontariuszy (np. studentów psychologii, pedagogiki, szkół teatralnych, szkół dramaterapeutycznych, akademii muzycznych) i innych osób chętnych do tworzenia grupy terapeutycznej (terapeutów zajęciowych, rehabilitantów oraz seniorów) np. poprzez ogłoszenia w szkołach wyższych, uczelniach, UTW, portalach społecznościowych.
6. Umówcie się na spotkanie z dyrektorem w celu uzyskania zgody na prowadzenie zajęć i formę użytkowania miejsca (użyczenie, wynajem, wymiana).
7. Zorganizujcie spotkanie zespołu kliniczno – teatralnego, w czasie którego przedstawicie główne cele (wykorzystanie metod i technik teatralnych do stworzenia warunków dla osób z otępieniem do aktywności artystycznej, społecznej i

interpersonalnej w eksperymentalnym Teatrze Reminiscencyjnym w celu leczenia wspomnieniami) i metody pracy z pacjentami. Porozmawiajcie także o zasobach, możliwościach, dostępności czasowej uczestników zespołu. Przedstawcie swoje terapeutyczne wymagania: spotkania zespołu klinicznego przed i po zajęciach, uważna i intensywna praca w trakcie zajęć, spotkania podsumowujące oraz zapisywanie obserwacji w trakcie zajęć (dotyczące uczestników i przebiegu procesu terapeutycznego). Koniecznie zwróćcie uwagę na kontekst komunikacyjny i sposób komunikowania się z uczestnikami zajęć (tryb oznajmiający, l.mn, czas terażniejszy).

8. Oszacujcie możliwości poddawania waszej pracy superwizji (osoba superwizora, koszty). Superwizja jest niezbędna w pracy, wymagającej uważności i wrażliwości na drugiego człowieka, kiedy pracujemy na swoich zasobach. Daje możliwość wzajemnej wymiany doświadczeń, przemyśleń, szukania w bezpiecznej atmosferze istoty pojawiających się trudności, z możliwością ujawniania własnych odczuć, często nieuświadomianych. Jest to ważne, ponieważ doświadczając korektywnego doświadczenia kontaktu, możemy się tym dzielić. Podpiszcie umowy wolontariackie (załącznik – Umowa Wolontariacka) i opracujcie kontrakt na wspólną pracę.
9. Następnie podzielcie się zadaniami związanymi z organizacją pracy
10. Bądźcie ze sobą w kontakcie.

Zarządzanie modelem i koszty jego realizacji

Modelem zarządza razem team teatralno – psychologiczny.

Minimalne standardy realizacji modelu

Do realizacji modelu minimalne standardy to obecność osób (aktor / dramaterapeuta i psycholog) posiadających kompetencje zawodowe i zainteresowanych wykorzystaniem metod dramaterapeutycznych w celach terapeutycznych.